

tionært i Ophav, Tanke og Indhold. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde forleden, at som Led i en samlet Reform af vor direkte og indirekte Beskatning kunde man finde sig i meget, som man aldeles ikke kan gaa med til fra et demokratisk Synspunkt, naar det foreligger som særskilt Foranstaltning. Demokratiet faar i dette Tilfælde Skallen, men andre faa Kernen. Det ærede Medlem for Odense (Scavenius) udtalte før, at han i Tankerne saa et Fremtidsperspektiv, men hvis man tænker alvorligt over Fremtidsperspektivet i Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag, kan jeg ikke indse andet, end at det vil vise fortsat Tilbagegang for de konservative Partier, til hvilke jeg selvfølgelig ogsaa i en vis Forstand regner Venstre, og kun Fremgang for Socialdemokratiet. Ved en Lovgivning som den, der her foreslaas, kan vi ikke vente andet.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har i sit Ændringsforslag ønsket, at man ved Lov skulde fastslaa, at Indkomstskatten i Kjøbenhavn ikke kunde forhøjes ud over 2 pCt. Efter hele den foreliggende Situation tror jeg, man vilde have handlet mere aabent, mere ærligt ved straks at fastslaa ved Lov, at Indkomstskatten i Kjøbenhavn aldeles bortset fra de ny Skattebestemmelser, som der her er Tale om, vedblivende skal være 3 pCt. Derved vilde man spare Kjøbenhavns Skatteydere overflødige Skuffelser. Den Indenrigsminister, der vil paatage sig Ansvaret for lige over for Kommunalbestyrelsens Paavisning af Nødvendigheden at nægte at forhøje Skatteprocenten fra 2 til 3 pCt. ville vi næppe komme til at gøre Bekendtskab med, rent bortset fra, hvilket Parti der staar ved Roret. Og enhver, der er kendt med Forholdene her i Hovedstaden ved jo, at Nødvendigheden staar for Døren. Jeg tror derfor, at det vilde være mere aabent og ærligt handlet, hvis man straks erklærede, at Indkomstskatten i Kjøbenhavn i Fremtiden ikke vil blive 2 pCt. men 3 pCt. Jeg nærer ikke det mindste Haab om, at der paa Grund af mine fortsatte Protester vil ske nogen Ændring i de her omhandlede Skattelove, men jeg har dog ikke villet undlade endnu en Gang paa egne Vegne at nedlægge en Indsigelse mod det, man her er i Færd med at gøre.

Ordføreren (Alberti): Angaaende de Udtalelser, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer om de foreliggende Mindretalsforslag eller i alt Fald de foreliggende

Henstillinger om Forandringer i Formueskatten — fra det ene Mindretal saaledes, at man skulde ombytte Formueskatten med en særlig Tillægsskat paa Kapitalindkomster, fra det andet Mindretal saaledes, at man skulde aabne Adgang til i visse Tilfælde for dem, der svarede Formueskat, at afkorte det, de svarede ved en anden Skat — tror jeg ikke, det vil være nødvendigt for mig yderligere at udtale mig, eftersom jeg ved tidligere Lejligheder har haft Anledning til at imødegaa de selv samme Betragtninger, ligesom de ogsaa den Gang ere blevne imødegaaede fra anden Side.

Det samme kan jeg for saa vidt ogsaa sige med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede af et tredje Mindretal, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Disse Ændringsforslag kende vi jo her i Tinget, de have været fremme to Gange før og ere blevne forkastede to Gange før. Det ene af disse Ændringsforslag gaar jo ud paa at indsætte en anden stigende Skala baade med Hensyn til Indkomstskatten og med Hensyn til Formueskatten end den, Forslaget indeholder. Det ærede Medlem er meget betænkelig ved denne; han mente, at nu havde Venstre igen glemt et af sine gamle Standpunkter. Det synes at være saa, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller maa glæde sig, hver Gang, Venstre efter deres Mening glemmer et af sine gamle Standpunkter, thi det er jo netop af den Slags Ting, som de i deres Tale baade her i Rigsdagen og udenfor pleje at leve højt paa. Det ærede Medlem har imidlertid ganske Uret i sin Paastand, thi det ærede Medlem kan dog ikke bestride, at der i Lovforslaget, som det tidligere er vedtaget af dette Ting, og som det igen nu er indstillet til Vedtagelse, findes en stigende Skala. Det ærede Medlem ved ogsaa meget vel, at det fra Flertallets Side i denne Sal atter og atter er blevet fremhævet, at den stigende Skala, der findes i Lovforslaget, i og for sig ikke tilfredsstillende os, i og for sig ikke er saa stærkt stigende, som vi kunde ønske, men at vi ere gaaede ind paa at tage den, fordi man dog derved naaede at faa Princippet om en stigende Skala anerkendt. Det er altid en stor Ting, naar et Parti i en lang Række af Aar har kæmpet for et Princip, at det, selv om det ikke kan faa Princippet ført ud i Livet just paa den Maade, det ønsker, dog kan naa ved Lovgivningen at faa Princippet slaaet fast og godkendt. Det ærede